

Voorwoord

Al meer dan veertig jaar mag ik mij wekelijks in *NRC* verwonderen over veel, zeg maar gerust: over bijna alles. Van mensen die kinderziekenhuizen bombarderen, tot rijke kakkers die een vredig hospice in hun villa-wijkje willen tegenhouden, tot volwassen types die zich vrijwillig vol kliederen met tatoeages en als levende kladblokken op stranden liggen te zonnen. Maar ook mag ik zacht glimlachen om Amsterdamse yuppenrestaurants met een speciale champagneknop op tafel waar mensen met een vette Rolex om hun pols graag op mogen drukken. De humor gonst door de horeca, de voetbalstadions, de crematoria, de kantoren en uiteraard het Koninklijk Paleis en het parlement.

Wekelijks probeer ik mijn lezers een zachte zaterdagse glimlach te bezorgen. Een glimlach vol ironie, maar ook vol medelijden. Heel veel medelijden. Met wie? Met iedereen, inclusief mijzelf.

Youp van 't Hek
Amsterdam, herfst 2024

Wopkecoach

Afgelopen donderdagavond telefoon. Wopke. Of ik even tijd voor hem had? Het was niet het goede moment. Mijn vrouw en ik wilden net gaan slapen en troffen daarvoor onze voorbereidingen. Mijn vrouw aptte nog wat heen en weer met haar orgasmecoach en ik las op mijn iPad de laatste adviezen van onze nieuwe intimiteitscoördinator. En als je in die stemming bent, heb je geen zin in telefoon van Wopke.

Toch drong hij aan op een gesprek. Hij had me nodig. Ik keek vragend naar mijn vrouw en zij knikte dat het goed was. Ik zei dat ik wel even tijd had. Hij verstond me niet. Ik herhaalde dat ik wel even tijd had en dat ik naar mijn werkkamer liep om... Hij verstond me weer niet. Toen merkte ik dat ik een pleister op mijn mond had. Daar slaap ik tegenwoordig mee. Dan snurk je namelijk niet. Tip van Arie Boomsma. Toen merkte ik dat ik ook mijn blauwe bril nog op had. Die heb ik sinds een aantal maanden op aanraden van mijn chronotherapeut, die mij met hulp van die bril

een nieuw slaap-waakritme heeft aangeleerd. Vroeger ging ik tukken als ik moe was, maar dat is echt achterhaald. Schadelijk zelfs.

Wopke vertelde dat hij in een luxe Brusselse hotelkamer zat en dat hij verdrietig was. Terneergeslagen. Ik wilde hem vragen hoe dat kwam, maar ik deed dat niet. Op aanraden van mijn communicatieadviseur. Je moet de patiënt niet te vroeg onderbreken. Als je hem laat babbelen komt hij vaak zelf met de kwaal en daarna de oplossing. Toch vroeg ik na een tijdje waarom hij zich zo down voelde.

Zijn antwoord was simpel: het Schettinogevoel. Ik begreep hem. Francesco Schettino was de kapitein die op 13 januari 2012 als een van de eersten het zinkende cruiseschip Costa Concordia verliet. Het schip had onder water een rots geramd omdat het te dicht langs de kust voer. Dat kwam weer omdat een van de bemanningsleden naar zijn moeder op de wal wilde zwaaien. Heerlijk Italiaans verhaal. Daarom wil ik daar gaan wonen.

Ik stelde hem gerust. Je hebt het CDA inderdaad op uiterst laffe wijze verlaten, maar om het nou te vergelijken met een cruiseschip. Je was de laatste jaren niks meer dan een zeeverkenner op een krakkemikkig houtvlot. En je bent natuurlijk niet de enige die gevluht is. Pieter, Mona, Hugo en zelfs topspits en politiek wereldwonder Lucille is ermee gekapt. Vooral dat laatste is een oorverdovende klap die nog lang zal na-

dreunen in Den Haag. Om over de criminele melkmuil Sywert nog maar te zwijgen. Hij was een tijdje het moreel kompas van jullie christenclubje.

‘Maar’, zei Wopke, ‘het zit dieper. Ik voel me mislukt! Niet als preses van Minerva, waar ik zelfs de geuzennaam “Wopke de Wipper” had. Dat waren mooie tijden. Ook niet bij Shell en zeker niet bij goocheltruckenproducent McKinsey, waar we met zijn allen schofterig veel geld hebben verdiend. Maar mijn politieke carrière...’

Toen viel het stil. Ik durfde niet te reageren en zocht naarstig naar mijn pleister. Hij vervolgde: ‘Nu heb ik me door Mark hier laten droppen en ik heb het gevoel dat ik zowel in Nederland als in de rest van Europa keihard uitgelachen word. Niemand gelooft me. Niemand wil me. Niemand heeft me gefeliciteerd. Alleen mijn oude collega’s van Shell. Maar die vroegen vooral of ik ze zo nu en dan wilde bellen als ik nieuws had. Ik voel me zo’n politieke loser.’

Ik zweeg nog steeds en dacht onderhand aan Omtzigt, die binnenkort na zijn verpletterende verkiezingsoverwinning aan de Volendamse BBB-voorzvrouw Mona gaat vragen of zij zijn premier wil worden.

Zachtjes hilde Wopke: ‘Zal ik aan ze vragen of ze mij er dan uit willen gooien of kan dat niet?’

Ik drukte de pleister op mijn mond en dacht: de Spaanse voetbalbond zoekt binnenkort een nieuwe

voorzitter. Toen hing ik op. Mijn vrouw sliep als een bos bloeiende rozen. Ik dacht: arme Wopke en belde mijn slaapbegeleider. Arie was gelukkig nog wakker.

Voorheen & weer

Wat doen de linkse politici die zaterdagmiddag in Den Haag moeten zijn? Gaan ze in de rij staan bij het Klimaatprotest of nemen ze een andere route? En zetten ze daarna op Instagram dat ze solidair zijn met deze actie of geven ze ruiterslijk toe dat ze er met een slimme boog omheen zijn gereden?

Ik zit deze week veel op X (voorheen Twitter) om te zien of Mona (voorheen CDA) nog bij Caroline is of dat de nummer twee op de lijst (voorheen premierskandidaat) van BBB inmiddels is vertrokken. Of dat ze er gewoon uitgebonjourd is door de Grote BBB-Bazin, bij wie overduidelijk spijtsporen te zien zijn. Ze vond Mona deze week toch opeens iets te blond en ook wat babbelziek. Een Koffietijdpolitica. En aan die volle fractiekamer moet Caroline duidelijk ook nog even wennen. Die malle Eppink (voorheen VVD, FVD en JA21), die nijvere Nicki (voorheen FVD en JA21) en de heldere Lilian (voorheen PVV) doen haar samen toch een beetje denken aan de LPF-schroothoop. Opeens

ziet ze: ik zit met een kamertje vol kneuzen. En die Mona die komt? De enige internationale ervaring die deze Volendamse heeft is dat Nick & Simon wel eens in het buitenland zijn geweest.

Verder las ik deze week alles over Ajax (voorheen voetbalclub) om te kijken of die Duitse directeur er nog zit. Volgend jaar uit tegen Helmond Sport en Top Oss. Het is stil in Amsterdam. Doodstil.

Zware tijden. Ook voor de gereformeerde gluiperds van dat geschorste herendispuut van corpballenclub L.A.N.X. Hun feuten moesten het in een steeg met een vrouw doen. Heteroseks dus. In 2023. Vastgeroeste bijbelboys.

Een jongen met een vrouw. Hoe saai is dat? Nooit van rommelen met een kirrende twijfeltrans gehoord? Of van een gezond pak rammel door een roedel militante potten? Of iets met een kapelaan die hardhandig ontmaagd wordt door zeven Zeeuwse huisvrouwen in klederdracht, terwijl de studentjes in misdienaars-outfit de zaak moeten bewieroken. Nee, rommelen met een emmer in een steeg. Zucht. Een emmer (voorheen gleuf).

Waarom in een steeg en niet op een open plein? In Boekarest heb je het grootse Piata Revolutiei. Hartje stad. Daar hadden de Nederlandse studenten kunnen laten zien hoe wij welvarende Nederlanders tegenwoordig de seks beleven. Hoe vrij wij zijn. Snuifje coke, spuitje ketamine, likje MDMA en dan los. Maar

nee hoor, ze kozen lekker tuttig voor suf heterogewriemel. Zo deden hun opa en oma het namelijk ook. Net als papa en mama. Je ruikt Hardinxveld-Giessendam.

Zal L.A.N.X. al gebeld zijn door Peter van der Vorst van RTL? Zijn gezellige *Temptation Island* ligt onder vuur omdat een paar deelnemers, die niet mochten praten, dat toch is gaan doen. Schijt aan de boete van tienduizenden euro's. En kort samengevat: ze kregen er op dat eilandje goed van lanx. Dus dat programma moet van de buis. Alleen Jan Slagter vindt dat onzin.

Bij onze Sywert moest je als medewerker trouwens ook zo'n 'bekdicht-verklaring' tekenen. Ook op straffe van tienduizenden euro's. Zal Sywert bij L.A.N.X. gezeten hebben? Zou zomaar kunnen. Misschien is hij wel erelid.

Fantastisch ook dat de jonge Dordtse PvdA-politicus Ruben Schilt de regels onlangs heeft overtreden door uit de school te klappen over kankerverwekker Chemours. Dat is die pfaslozer. Pfasloser mag u het ook noemen.

Ze probeerden met vier gemeentes te schikken op voorwaarde dat ze daarna geen procedure meer aan hun broek zouden krijgen. De ziekmakende gladjakers hadden daar miljoenen voor over. Tegen die Ruben Schilt is aangifte gedaan omdat hij uit geheime raadsdocumenten gelekt heeft naar *Zembla*. Het zal allemaal heel kwalijk zijn, maar voor mij is dit joch een held. Hij kon het niet langer voor zich houden. En zo hoort het. Zeker als je 23 bent.

Opeens geloof ik weer in een politicus. Ruben Schilt. Vrees dat hij nooit in een Roemeens steegje een emmer moet vullen. En ook dat hij nooit een tragische partijhopper wordt. Waarschijnlijk wordt hij binnenkort uit de partij gezet. Waarom? Omdat hij het spelletje niet begrepen heeft. En dat spelletje is? Bij een demonstratie een geitenpaadje kiezen.